

Alle in dit artikel genoemde artikelen (en/of de artikelen) zijn afkomstig uit de Wet van 2008 (aankomende) en de Wet van 2009 (aankomende) en de Wet van 2010 (aankomende) en de Wet van 2011 (aankomende). De afkomst van de artikelen is aangegeven in de afzonderlijke artikelen. De afkomst van de artikelen is aangegeven in de afzonderlijke artikelen. De afkomst van de artikelen is aangegeven in de afzonderlijke artikelen.

Recht & belastingen

Wetgever moet zich rustig houden Wetswijzigingen op gebied ruimtelijke ordening brengen gemeenten tot wanhoop

Roland Mans

Nog deze kabinetsperiode wil de minister van Infrastructuur en Milieu, Melanie Schultz van Haagen, een nieuwe, heldere, overkoepelende wet voor het omgevingsrecht invoeren.

Het klopt dat het huidige omgevingsrecht een rommelige is, maar het is geen goed idee om Nederland voor de zoveelste keer sinds juli 2008 op te zadelen met fundamentele wetswijzigingen in het ruimtelijke domein. Eerst moet er een diepgaand rechts-economisch onderzoek komen dat heldere antwoorden geeft op ten minste de volgende vragen:

1. Wat waren de doelen van de recente wetswijzigingen?
2. Hebben die wetswijzigingen de beoogde resultaten opgeleverd?
3. Wat waren de kosten van deze wetswijzigingen?
4. Waar waren de opbrengsten daarvan?
5. Hoe heeft de praktijk alle wetswijzigingen verwerkt?

Telkens zijn versnelling, de regulering en vereenvoudiging de toverwoorden bij de invoering van nieuwe wetten en regels in het ruimtelijk domein. De commissies die tot stand komen voldoen nooit aan deze doelstellingen.

De ervaring leert dat de opvolgende efficiencyopdrachten telkens tot veel tijdslimiet overtrekken leiden bij de beleidsmakers in Den Haag, maar de lokale uitvoerders opspelen met kostbare investeringen en administratieve topdruk.

De ongebreidelde wetgevingsactiviteit maakt de professionals het werken haast onmogelijk. Het vergt telkens enorme investeringen in tijd, geld en energie om lokale en provinciale ambtenaren, orدةontwikkelaars, samenwer-

Niet alleen het omgevingsrecht is een rommelig, ook de omgeving verrommelt, zoals hier langs de A2 bij Brevikelen. Foto: Bert Spelz/HH

en architecten, rechtshandhaving en advocaten de nieuwe regels eigen te laten maken. Het verwegvingsrecht zelf, alle automatiserings- en opleidingsmaatregelen, alle reorganisaties, et cetera kosten handenvol geld.

Er is geen rechtsgebied in Nederland waarin de ontwikkelingen eikzaam zo snel opvolgen als het ruimtelijk bestuursrecht. Alleen al met ingang van 1 juli 2008 kreeg Nederland met twee fundamentele herzieningen van de Wet ruim-

telijke ordening en de Woningwet te maken en moest ook de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en de Crisis- en Herstelwet worden verwerkt.

Uit een recente steekproef is gebleken dat 60% tot 80% van de Nederlandse gemeenten nog niet voldoen aan de digitale eisen die de Wabo met zich brengt.

Sommige gemeenten zijn uit wanhoop weer op de papieren aan- vraag overschakeld, zo blijkt uit

de Nieuwsbrief Omroepend Goed, nr. 4, 2011. Nu al verschildt de praktijk van de afhandeling van Wabo-aanvragen per gemeente. De ene gemeente schuurt bijvoorbeeld het zo nuttige vooroverleg met de in-

tig houdt. Pas als duidelijk is waarvan de afgelepen herzieningen hun doelen voorbij schieten, is het tijd voor een stress- en toekomsbestendig systeem dat niet autonoom zijn weergegeven, doet dan aan niet af. In de praktijk is al een een nadeel dat de selectie van vertegenwoordigers erin kleint is. Terwijl de Belastingdienst, die partij is in elke fiscale procedure, op de hoogte rakt van alle uitspans-

met iedere Haagse van van de dag veranderen. Het troebele water moet tot rust komen om de vis te kunnen zien zwemmen.

Het troebele water moet tot rust komen om de vis te kunnen zien zwemmen.

Hieraan wil de staatssecretaris de afweging ontbreken.

Deuren dicht bij belastingzaken

Martin Muller

Staatssecretaris Weelkers van Financiën heeft een ontwerp-wetvoorstel gepubliceerd waarin wordt geregeld dat belastingrechtspreek openbaar wordt. Blijkens de toelichting zou daarmee de kwaliteit van de fiscale rechtspraak worden geïnd. Mijn verwachting is echter dat het enige gevolg zal zijn dat de nieuwsgierigheid van het publiek naar anderszins financiële zaken wordt aangewakkerd.

Van oudsher vindt in Nederland de behandeling van fiscale procedures plaats achter gesloten deuren. De uitspraak wordt in een klein aantal gevallen gepubliceerd, maar de meeste uitspraken worden niet gepubliceerd. Soms worden de protocollen vervolgens besloten te worden in de fiscale vakpers, alwaar adviseurs, advocaten, inspekteurs en ook rechtshandhaving uit fiscaal-juridische optiek over die uitspraken kunnen uiten.

Deze praktijk komt de kwaliteit van de rechtspraak zeer ten goede. Dat de partijen in de uitspraken autonoom zijn weergegeven, doet dan aan niet af. In de praktijk is al een een nadeel dat de selectie van vertegenwoordigers erin kleint is. Terwijl de Belastingdienst, die partij is in elke fiscale procedure, op de hoogte rakt van alle uitspans-

met iedere Haagse van van de dag veranderen. Het troebele water moet tot rust komen om de vis te kunnen zien zwemmen.

belas niets veranderen. Hij beperkt zich tot de afweging van de fiscale rechter als hoofdregel openbaar te maken en de rechter de mogelijkheid te geven om uitspraken ook niet-geanonimiseerd vrij te geven.

Ben slecht idee. Iedere burger zou nu inszins zijn financiële hebben en houden voor zichzelf mogen houden. Buren, collega's, vrienden en ook kwaadwillende lieden hebben nu te maken met de details van anderszins financiële zaken. En ondernemers zouden niet bereid hoeven te zijn dat concurrenten gevoelige informatie te weten komen over bijvoorbeeld inkoopgegevens of winstmarges. Deze argumenten gelden net zo goed voor belastingplichtigen die bijzonder worden geschaad door publiekheid, bijvoorbeeld omdat de pers bovengenoemde aandacht voor hen heeft.

Daar, zoals de staatssecretaris stelt, sprake is van een 'andere waardering van privacy' in de massaschappij moge zo zijn (ik be-wijfel het), maar mag er niet toe leiden dat nieuwsgierigheid het wilt van de ratio. Voor de kwaliteit van de rechtspraak voegt openbaarheid niets toe. Wel zullen, als dit voorstel wet wordt, belastingplichtigen zich gereed voelen om een aanvalg waar zij openrecht moet te mee hebben aan de rechter voor te leggen. Een dergelijke stapreug in de rechtsbestemming kan niet de bedoeling zijn.

Mr. M. Muller is advocaat-belastingkundige bij Jaagor Advocaten te Amsterdam.

Werkgever moet op woordkeus letten